

א] נ"ב אינו מין המניין דכתיב עד מתי עצל תשכב וגו' [ב] עומר לגולגולת [ג] מחכמי עכו"ם נאמר שפירושו: "אתה חי רק פעם אחת" ודברי טומאה הם ישתקע הדבר ולא יאמר ונראה כוונת הרב שהוא מעיין החי אחד שהוא הסתופפות בצל השכינה בעולם הבא ואותו היילו תנוי לבן למעלה ושחור למטה כידוע והוא משל חסד ודין והדבר ידוע ליודעי חן ולכן נהגו לאוכלו או בעירבוב למתק הדין בחסד או לאוכלו ביחד השחור והלבן שהדין לבדו קשה ד] לא ידענו מה הוא ה] לא מצינו בבקעת מכולה בירושלמי שלנדינו ולי נראה שלא ירדו חכמים לסוף דעתם ולכן לא נשתנה בתלמוד דידן

כל הבחורים פרק ראשון

ישיבת הסדר ב.

אין משפט
נר מצווה

א אין משפט לא יודע מה זה אומר מי חיבר את זה בכלל

חידושי אבני נזר

חברה אתם קוראים את המסכת הזו אתם מסיימים תוך... חודשיים

תוספות ישנים

שאינם מגיעים. אההה מה אתה רוצה... בסדר אני ישן... אני יודע אני יודע... טוב תן לי עוד חמש דקות...כן חמש דקות ואני קם טוב:

חשובים.

בגמרא מפרש ליה: שמגיעים. למניין בשמירת ששצע ורצע צלי פירסוס: שאינם מגיעים. ממתת שגשגרים עד מאוחר למקן מיקווי המיטה חוטפתם שינה לעמים ואינם מגיעים: חלקן בסעודה. לקמן מפרש: תלמידי בית המדרש לשמוע חידושים שלא שמעתם אהן מעולם: שיעור ג. תלמידי חכמים הנקראים ג' מלשון גיסות ונעקרים מהלמודם ממתת גיוסם ואף על פי כן תשובים שספריהם מוזמנים ועומדים צבית המדרש: לתקצובא דמשרד הביטחון. שייק צלעז"ל: לשיעורה. הוא בשמה והיא בשמו: יולו. זו אונלי לייב וולנס"ל: בני נוער. בני שטותה שאינם יודעים ייעת המורה: שרומבון. כלי גדול ומנגינסן זו צממת צית השואצה ומגיעים על ידו לרות הקודש צלימא צפרק צמליל: שמחה. קטחים צלעז"ל: הגיעו לשיבה. חולון השלוס מפי מורי רב גלי גאון:

הבחורים חשובים בישיבה את שמגיעים ואת שאינם מגיעים דברי רבי זאב" רבי חגי אומר המגיעים חשובים ושאינם מגיעים אינם חשובים והכל נוטלין חלקם בסעודה גמ' אמר מר מאי חשובים חשובים כתלמידי בית המדרש והאמר רבי זאב הכי והרי איכא שיעור ג' שאינם מין הלומדים ואף על פי כן חשובים אלא רבי זאב קאמר אי הכי רבי חגי מאי קסבר קסבר החוטפתו שינה אינו מין המניין^[א] אי הכי מאי פלוגתא איכא אלא תנא כל הבחורים חדישים בישיבה ורבי חגי לא חשיב להו דאינם מגיעים לשיעוריה: והכל נוטלין חלקם בסעודה: מאי חלקם חלקם היינו יולו כדתניא היה רבי חגי אומר כל הבחורים זכאים ליולו חוץ מן השבושים שבני נוער הם: תניא בשעה שהיו הולכים חכמים לרבי חן דמן בקעת מכולה והיה מנגן לפניהם בטרומבון אחותם שימחה היו מהלכים והגיעו לשיבה והיו רואים בחורי הישיבה מעטים היו בוכים ורבי מעיין מצחק שאלו לו לרבי מעיין מדוע אתה צוחק אמר להם מדוע אתם בוכים אמרו לו בחורים מעטים ולא נבכה אמר להם על זה אני צוחק שפעם היו בישיבה מאה ועשרים בחורים וכשם שזה נתגשם עתידין להתגשם דברי שלי עוד יהיו עשרים וחמישה בחורים בישיבה שנה א' ובחוריה משחקים בפינת הקפה שלה אמרו לו חכמים רבי מעיין אשריך שניחמתנו אבל כרגע רשומים רק חמש

שאל ר"י מדוע הוקדמה מסכת ישיבה מיכונית למסכת ישיבת הסדר ותיך לומר לך שכל המסיים ישיבה מיכונית מגיע לשיבת הסדר וקשיא טובא לרציו נראה והרי שינו כל הבחורים חדישים ואינם מין המיכונית וי"ל דמנהגו של עולם נקט המנהל: שמגיעים. ופירש הקונטרס לשמרת ששצע ורצע ורצ אלשע גאון כתב שכל המספול אחר הנין לא היה ראוי לו להייתשצ מן המניין אלא שהקלו חכמים בדבר שאין הליצור יכול לעמוד בו חדישים. וקצת קשה והרי איכא דאינם חדישים כגון דן ועל ועוד.. אלא דהאמנא אזיל צתר רובא דשיבה דאפילו רבניה חדשים כדשינו: לשיעוריה. ופירש בקונטרס הוא בשמה והיא בשמו ומלילה לומר כן שהוא מדרכי האמוראי ונראה שנפלה טעות צלעז"ל רצנו ולריך היה לכמוז הוא בשמו והיא בשמה אי נמאי שיעורו דרבי חגי על דרכי האמוראי הוה:

חן דמן בקעת מכולה. שהיה רואה למרחוק ויוס שלישי של ניתוח למר היה והיו צלין אליו חכמים לקיים מצוות ציקור חוליס דלימא צמסכת הך צרכה:

סתם לא היה לנו איך לרשום את זה. וקשה טובא מדוע לא נשתנה מסכת זו צתלמוד צצלי ואומר רצנו ישי דמסכת זו ירושלמי היא ולכן לא נשתנה דהרי כתיב צה צקעת ממכולה ואינה כי אס צאך ישראל ולא מצינו לה אצטור כי אס אכל תלמוד ירושלמי^[א]

הדרן הלך כל הבחורים וסליקא לך מסכת ישיבת הסדר

הדרן הלך כל הבחורים וסליקא לך מסכת ישיבת הסדר